

Hageja vaidlustab seoses oma pensioni arvutamisel arvesse võetavate teguritega ka komisjoni praktika, mis seisneb selles, et muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti f kohaldamiselasse kuuluva ajutise teenistuja üleviimisel teise Euroopa Liidu ametisse sõlmitakse uus, eelmisest eraldiseisev leping, mis näitab, et selle teenistuja karjäär ei ole järjepidev, ja millega kaasneb seega personalieeskirjadest tulenevate uute normide kohaldamine tema vanaduspensionile.

2. märtsil 2017 esitatud hagi – Argus Security Projects versus komisjon ja Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-131/17)

(2017/C 129/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Küpros) (esindajad: advokaadid T. Bontinck ja A. Guillerme)

Kostjad: Euroopa Komisjon, Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 52 600 euro hüvitamise kohta tehtud otsus, mis sisaldub tema 13. veebruari 2017. aasta kirjas;
- tühistada komisjoni, kes peab Euroopa välisteenistuse raamatupidamist, 41 522 euro hüvitamise kohta tehtud otsus, mis sisaldub tema 15. veebruari 2017. aasta kirjas;
- tühistada komisjoni, kes peab Euroopa välisteenistuse raamatupidamist, 6 324 euro hüvitamise kohta tehtud otsus, mis sisaldub tema 28. veebruari 2017. aasta kirjas;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt ja Euroopa välisteenistusele.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 47. Hageja väitel tuleb lepinguliste suhete kontekstis vaidlustatavateks otsusteks olevate ühepoolsete hüvitamisotsuste vastuvõtmist, kuigi teine lepingupool on esitanud lepingus pädeva kohtuna nimetatud kohtusse lepingulise vastutuse hagi, lugeda ebaseaduslikuks ja harta artikliga 47 vastuolus olevaks.
2. Teine väide, et Euroopa Komisjon ja Euroopa välisteenistus ei ole pädevad vastu võtma lepinguliste suhete kontekstis hüvitamisotsuseid. Kostjad on väidetavalt ületanud oma pädevust, kui nad kasutasid oma pädevust lahendada ühepoolset lepingust tulenevaid erimeelsusi ning vaidlustatavad otsused tuleb seega nende vastuvõtja pädevuse puudumise tõttu tühistada.
3. Kolmas väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju (edaspidi „finantsmäärus“), artiklit 80. Hageja leiab, et kuna Belgia kohtus on menetlus siiani pooleli, ei saanud komisjoni raamatupidamisteenistus põhjendatult asuda seisukohale, et vaadeldav võlg on kindel, kindlasummaline ja kuulub tasumisele. See ei vastanud seega finantsmääruse artiklis 80 esitatud tingimustele ja seda ei olnud võimalik seega hüvitada.